

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jesper Jarnit
Sagsnr.: 2012-0030-0655
Dok.: 420370

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 530 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 530 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I perioden 22. til 26. februar 2012 har der været flere artikler på jp.dk om den manglende strafforfølgning af sager om ulovlig bortskaffelse af bogføringsmateriale i virksomheder, der er under konkurs eller tvangsopløsning. Kan ministeren bekræfte oplysningerne om, at der er meget få domme for overtrædelse af straffelovens § 302 og hvad er baggrunden herfor? Og giver de oplysninger, som Pernille Bigaard, formand for de danske insolvensadvokater kommer med om, at det ikke kan betale sig at anmelde den form for kriminalitet til politiet ikke anledning til bekymring? Og er oplysningerne om, at der i 59 pct. af konkursbossagerne fra et halvt år i 2003 manglede bilagsmateriale et retvisende billede også i dag? Jf. artiklen ”Politiet freder kriminelle direktører”.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Bogføringsloven indeholder en række bestemmelser om erhvervsdrivende virksomheders bogføring.

Det følger således bl.a. af bogføringslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., at bogføringen skal tilrettelægges og udføres således, at regnskabsmaterialet ikke ødelægges, bortskaffes eller forvanskes, ligesom det skal sikres mod fejl og misbrug. Efter lovens § 10, stk. 1, skal den bogføringspligtige endvidere opbevare regnskabsmaterialet på betryggende vis i 5 år, og opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfindning af det pågældende regnskabsmateriale. Overtrædelse af de nævnte bestemmelser kan straffes med bøde.

Herudover findes der i straffelovens § 302 en bestemmelse vedrørende særligt grove overtrædelser af lovgivningens bestemmelser om regnskabs- og bogføringsforpligtelser. Efter denne bestemmelse straffes den, som særligt groft overtræder lovgivningens krav til bl.a. bogføring og opbevaring af regnskabsmateriale, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Begås overtrædelsen af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Reglerne i bogføringsloven og straffelovens § 302 har navnlig til formål at sikre gennemsigtighed, hindre eller standse mis-

brug og muliggøre effektiv kontrol med og eventuel retsforfølgning af virksomheder.

En overtrædelse af disse bogførings- og regnskabsbestemmelser kan i visse tilfælde være udtryk for, at man forsøger at skjule eller sløre bagvedliggende økonomisk kriminalitet som f.eks. skatteunddragelse eller bedrageri, skyldnersvig mv. Manglende eller mangelfuld bogføring i en virksomhed behøver imidlertid ikke at være udtryk for, at der er begået egentlig økonomisk kriminalitet, men kan være udtryk for mere generelle problemer (rod, sløseri mv.) i en virksomhed, som er kommet i økonomiske vanskeligheder.

2. Med hensyn til antallet af sager, herunder domme, vedrørende overtrædelse af bogførings- og regnskabsreglerne kan Rigsadvokaten oplyse følgende:

Antallet af anmeldelser for overtrædelse af bogføringsloven og straffelovens § 302 i perioden 2007-2011 fordeler sig således:

2007	2008	2009	2010	2011
27	35	30	30	65

Kilde: POLSAS

Som det fremgår, har politiet i de seneste fem år registreret et begrænset antal anmeldelser for overtrædelse af reglerne om bogføring mv., idet der dog i 2011 kan konstateres en stigning i forhold til de foregående år. Det bemærkes, at de anførte tal omfatter de tilfælde, hvor der i politiets sagsstyringssystem er registreret en anmeldelse om et muligt strafbart forhold, og at tallene derfor f.eks. ikke afspejler antallet af meddelelser fra kuratorer i medfør af konkurslovens § 110, stk. 4, hvorefter en kurator skal give politiet meddelelse herom, hvis han eller hun finder, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre.

I perioden 2007-2011 kan der også konstateres en stigning i antallet af sigtelser for overtrædelse af bogføringsloven og straffelovens § 302:

2007	2008	2009	2010	2011
21	27	17	34	37

Kilde: POLSAS

Udviklingen i antallet af domme mv. for overtrædelse af bogføringsloven og straffelovens § 302 er anført nedenfor. Det bemærkes, at der ved opgørelsen tillige er medtaget andre former for indenretlige afgørelser (f.eks. indenretlige bødevedtagelser) samt udenretlige bødeforelæg.

2007	2008	2009	2010	2011
25	22	19	18	26

Kilde: POLSAS

Det bemærkes, at tabellerne ikke umiddelbart er sammenlignelige fra år til år, idet der ikke nødvendigvis er rejst sigtelse eller afsagt dom mv. samme år, som anmeldelsen er indgivet.

Med hensyn til det, der er anført i spørgsmålet om omfanget af manglende bilagsmateriale i konkursboer, bemærkes, at Rigsadvokaten ikke er bekendt med, i hvor mange konkursboer der mangler regnskabsmateriale mv., og at politi og anklagemyndighed i øvrigt ikke bliver inddraget i alle konkursboer, men alene hvis der er grundlag for at indlede en politimæssig efterforskning. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har dog oplyst, at det er statsadvokatens umiddelbare vurdering, at regnskabsmaterialet mangler eller er mangelfuldt i en betydelig del af de konkurssager, der i øjeblikket er under behandling i politiet og anklagemyndigheden.

Selv om der i perioden 2007-2011 er sket en stigning i navnlig antallet af anmeldelser og sigtelser vedrørende overtrædelse af regnskabs- og bogføringsreglerne, er det Rigsadvokatens umiddelbare vurdering, at antallet af sager herom næppe afspejler det fulde omfang af f.eks. manglende eller mangelfuldt regnskabsmateriale i konkursboer. Dette skyldes antagelig først og fremmest, at politi og anklagemyndighed har koncentreret indsatsen og ressourcerne om de sager, hvor der er begået egentlig økonomisk kriminalitet, frem for sager, hvor der – ud over manglende regnskabsmateriale mv. – ikke umiddelbart er mistanke om mulige strafbare forhold.

3. Jeg vil understrege, at politi og anklagemyndighed i de senere år generelt har haft øget fokus på bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet, og der har i den forbindelse været iværksat en lang række initiativer med henblik på at styrke behandlingen af straffesager på dette område. Det gælder navnlig i forhold til alvorligere økonomisk kriminalitet i form af f.eks. bedrageri, mandatsvig og underslæb samt overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Særligt når det gælder økonomisk kriminalitet i forbindelse med konkurssager, kan jeg oplyse, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har indledt drøftelser med Kuratorforeningen og Foreningen af Danske Insolvensadvokater med henblik på, at sager om mulig økonomisk kriminalitet i forbindelse med konkurser er oplyst bedst muligt allerede på tidspunktet for politianmeldelsen mv.

Det er efter min opfattelse væsentligt at fastholde fokus navnlig på sager, hvor der er mistanke om egentlig økonomisk kri-

minalitet. Der kan efter min opfattelse samtidig være anledning til at se nærmere på politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelser af bogføringsreglerne, herunder om der i videre omfang bør rejses sigtelse og tiltale i sådanne sager. Dette må i givet fald bl.a. forudsætte, at det i praksis forholdsvis enkelt kan konstateres, hvem der bør straffes for overtrædelse af bogføringsreglerne, idet der normalt ikke vil være grundlag for rejse straffesag mod en virksomhed, som allerede er under konkursbehandling.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at spørgsmålet om behandlingen af straffesager om bogføringsovertrædelser har været drøftet på det seneste møde i anklagemyndighedens Fagudvalg om Økonomisk Kriminalitet, hvor bl.a. alle politikredse og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet er repræsenteret. Endvidere vil Rigsadvokaten sammen med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og Rigspolitiet nærmere drøfte politiets og anklagemyndighedens håndtering af disse sager. Spørgsmålet om at sikre den fornødne viden om behandlingen af disse sager vil også indgå i drøftelserne, mens det i første række er op til de enkelte politidirektører at sikre, at der i politikredsene er de fornødne ressourcer til at behandle sager om eksempelvis økonomisk kriminalitet mv.”

Der kan i øvrigt henvises til Justitsministeriets besvarelse af 13. marts 2012 af spørgsmål nr. 219 og 220 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvor de initiativer, der i de senere år er iværksat med henblik på at styrke behandlingen af straffesager om økonomisk kriminalitet, er nærmere beskrevet.